

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/41/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819200154
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5819200154.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: V. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, dieťa rodičov: matka N. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/XX-XX, XXX XX Y., a otec K. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. č. XX/X, XXX XX I. J. Q. - O. I., o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 7P/3/2019-34 zo dňa 8. apríla 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 7P/3/2019-34 zo dňa 8. apríla 2019
p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh otca, doručený súdu dňa 21.01.2019, ktorým sa domáhal zníženia výživného na maloletú V. N. na sumu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, resp. na sumu 50,00 Eur mesačne, pri aplikácii ust. § 78, § 75 ods. 1, § 62 ods. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len Zákon o rodine) zamietol (výrok I.). Súčasne rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu (výrok II.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že výživné k maloletej V. bolo naposledy upravené rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp.zn. 6P/86/2016 zo dňa 06.10.2016. Týmto rozsudkom bola schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej je otec povinný prispievať na výživu maloletej V. sumou 100,00 Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, od 01.10.2016. V čase posledného rozhodovania bol otec dobrovoľne nezamestnaný, bez príjmu, od júla 2016 evidovaný na úrade práce, výživné chcel platiť z úspor, chcel sa zamestnať. Maloleté dieťa navštevovalo X. ročník základnej školy. Otec odôvodnil návrh na zníženie výživného tým, že na jeho strane došlo k podstatnej zmene pomerov, keď v dôsledku zhoršenia zdravotného stavu sa stal invalidným (miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola určená na 60 %), jeho príjem sa znížil, je odkázaný len na invalidný dôchodok a tento nepostačuje ani na jeho nevyhnutné výdavky, na ktoré si čiastočne musí požičovať od svojej matky (40,00 Eur - 50,00 Eur mesačne). Iný príjem vzhľadom na svoj zdravotný stav nie je schopný získať.

3. Z vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že maloleté dieťa navštevuje X. ročník Základnej školy v Y., býva u matky. U mal. dieťaťa súd nezistil výdavky presahujúce bežné výdavky primerané veku dieťaťa. S otcom nie je maloleté dieťa v kontakte, podľa otca, maloletá nejaví o neho záujem. Matka dieťaťa pracuje v spoločnosti HYDAC Electronic, s.r.o. v Y. a jej čistá mzda je vo výške 461,08 Eur mesačne. Za posledných 12 mesiacov mala priemerný mesačný príjem 536,29 Eur. Otec maloletého

dieťaťa býva v obci I. J. Q. v spoločnej domácnosti so svojou matkou. Jeho príjmom je invalidný dôchodok vo výške 234,00 Eur mesačne. Otec svoje mesačné výdavky v konaní špecifikoval nasledovne: výdavky na elektrinu - 10,00 Eur, uhlie (ročne) - 400,00 Eur, voda (ročne) - 60,28 Eur, internet - 14,99 Eur, poistka (ročne) - 203,01 Eur, odvoz odpadu (ročne) - 30,00 Eur, lieky - 15,00 Eur, poistku na auto (ročne) - 82,28 Eur, benzín - 10,00 Eur, strava - 60,00 Eur, oblečenie/obuv - 10,00 Eur, telefón - 4,00 Eur, výživné na mal. V. - 100,00 Eur. Na výdavkoch spojených s vedením domácnosti sa podieľa vo výške jednej polovice jeho matka. Porovnaním pomerov na strane otca v čase poslednej úpravy o výživnom (rozhodnutie súdu 6P/86/2016 zo dňa 06.10.2016) a v čase aktuálneho rozhodovania súd konštatoval, že v súčasnosti, na rozdiel od predchádzajúceho obdobia (keď bol evidovaný ako nezamestnaný a bez príjmu), má otec pravidelný mesačný príjem - invalidný dôchodok. Súčasne súd uviedol, že otec nepreukázal svoje deklarované výdavky. V konaní ním deklarované výdavky nie je možné pokryť z jeho invalidného dôchodku, z čoho súd usúdil, že otec neuviedol pravdivé údaje o svojom príjme, resp. o svojich úsporách, pretože nevysvetlil, z akých zdrojov platí výdavky, ktoré prevyšujú jeho príjem. Aj za predpokladu ich preukázania, okresný súd dospel k záveru, že jeho príjem mu umožňuje platiť doteraz určené výživné. Osobitne súd poukázal na výdavky - výdavky na poistky a benzín ako výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Vzhľadom na vek maloletého dieťaťa (je žiačkou X. ročníka základnej školy) a skutočnosť, že onedlho nastúpi na strednú školu, doposiaľ určené výživné je dokonca nižšie, než by zodpovedalo fyzickým a psychickým potrebám dieťaťa v danom veku. Pri nezistení takej zmeny pomerov, pre ktorú by bolo možné znížiť výživné, návrh otca zamietol.

4. Na rozhodnutie o trovách konania aplikoval ust. § 52 CMP.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec z dôvodov, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, súd nezohľadnil všetky na vec relevantné skutočnosti, ktoré boli súdu predložené, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP) a rozhodnutie je neprimerane prísne a nespravodlivé. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť, vyhovieť jeho návrhu na zníženie výživného v plnom rozsahu alebo vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

6. Odvolateľ sa nestotožnil so závermi vyslovenými súdom v napadnutom rozhodnutí. Namietal, že súd nezohľadnil okolnosť, že z príjmu (invalidný dôchodok vo výške 234,00 Eur) po odpočítaní výživného v sume 100,00 Eur mesačne mu zostane suma vo výške 134,00 Eur, čo nezodpovedá ani sume životného minima. Pokiaľ súd konštatoval, že nezdôvodnil zdroje na uvádzané výdavky prevyšujúce jeho príjem, dal do pozornosti, že žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá mu finančne vypomáha pri úhradách jeho výdavkov a taktiež matka sa pomerne podieľa na výdavkoch, ktoré uvádzal vo svojom návrhu. V čase, keď uzatvoril rodičovskú dohodu ohľadom výživného na maloleté dieťa, hoci bol evidovaný na úrade práce, jeho zdravotný stav bol 100 %-ný a mal akúsi finančnú rezervu. Po tom, čo sa jeho zdravotný stav zo dňa na deň diametrálne zmenil, dostal sa do finančnej tiesne, nedokáže pracovať tak, ako pracoval doteraz. Ním uvedené výdavky považuje za bežné výdavky patriace k normálnemu životu, vôbec nie sú nadštandardné, žije skromne. Hoci má pravidelný príjem, je to nízky príjem a jeho zdravotný stav mu nedovoľuje zvýšiť si svoju životnú úroveň. Dieťa má v zmysle Zákona o rodine právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom jeho životná úroveň je v porovnaní so životnou úrovňou matky maloletého dieťaťa na nižšej úrovni. Zníženie výživného by podľa neho nemalo žiadny negatívny dopad na životnú úroveň dieťaťa, keďže životná úroveň matky maloletého dieťaťa je vyššia ako jeho životná úroveň. Mal za to, že z vykonaného dokazovania boli preukázané hmotno-právne skutočnosti, ktoré odôvodňujú zmenu výšky výživného (jeho zníženie), nakoľko bez akýchkoľvek pochybností došlo objektívne k trvalej, nie krátkodobej zmene jeho zdravotného stavu, t. j. k takým zdravotným problémom, pre ktoré bol uznaný čiastočne invalidným, pre ktoré si nevie nájsť vhodnú prácu a taktiež aj vzhľadom na svoj vek. Túto skutočnosť súd absolútne nevzal do úvahy pri rozhodovaní a ani sa ňou v samotnom rozhodovaní nezaoberal. Navrhované výživné by zodpovedalo jeho schopnostiam, možnostiam, majetkovým a príjmovým pomerom, pričom aj on má právo žiť ako človek. Namietal, že súd pri svojom rozhodovaní nedostatočne prihliadol na ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. V neposlednom rade súd svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil a v konečnom dôsledku je rozhodnutie málo presvedčivé až arbitrálne (s poukazom na § 220 ods. 2 CSP).

7. Kolízny opatrovník k odvolaniu otca navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť, pretože zníženie výživného nie je v záujme maloletého dieťaťa.

8. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že otec žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorá sa na nákladoch spojených s vedením domácnosti podieľa polovicou. Majetkové pomery otca sa

nezmenili, je vlastníkom osobného automobilu Chevrolet Cruze zakúpeného v hotovosti (16.050,00 Eur), na ktorom sa preváža nielen po okolí. Je majiteľom záhradnej chatky (K. G.), vlastní aj stolársku dielňu, ktorá sa nachádza v mieste jeho bydliska, kde môže vykonávať zárobkovú činnosť, ktorou sa dlhodobo živil (stolár) a je podielovým vlastníkom rodinného domu I. J. Q.. Svoju životnú úroveň si naopak zlepšil, nakoľko v čase, keď bol nezamestnaný a mal už zdravotné problémy, dokázal úplne prerobiť strechu tohto rodinného domu. Túto skutočnosť sám aj priznal. Na tomto základe neudával pravdivé údaje o svojom príjme, resp. úsporách. Otcovi unikla podstata, že jeho XX-ročná dcéra V. bude navštevovať strednú školu, s čím sú spojené ešte vyššie výdavky a náklady. Navrhla potvrdiť rozhodnutie okresného súdu a súhlasila s vyjadreniami kolízneho opatrovníka, ako aj s jeho návrhom.

9. Na základe vyjadrenia matky k odvolaniu otca kolízny opatrovník zotrval na svojom vyjadrení k odvolaniu a zdôraznil, že maloletá nastupuje na strednú školu a jej výdavky sa budú ešte zvyšovať a aj z tohto dôvodu zníženie výživného nie je v záujme maloletého dieťaťa.

10. V odvolacej replike otec potvrdil, že je majiteľom osobného motorového vozidla Chevrolet Cruze, ktoré má 7 rokov a jeho hodnota sa znížila krátko po jeho nadobudnutí, lebo matka dieťaťa ako vodička bola účastníčkou dopravnej nehody. Namietal nesprávne matkou uvedenú nadobúdaciu cenu vozidla (16.050,00 Eur), k čomu predložil faktúru o jeho zakúpení na sumu 14.050,00 Eur. Auto potrebuje na cesty k lekárovi aj mimo okresu, nepreváža sa po okolí pre zábavu. Chatku v záhradkárskej osade postavil za účelom odkladania náradia, opekačiek, preto pripravil aj izby na spanie, nie je však vlastníkom pozemku. Nie je vyučený ako stolár, nikdy nemal živnosť v tomto odbore, jeho dielňa má storočné vybavenie, s ktorým sa nedá vykonávať zárobková činnosť. Potvrdil, že v minulosti vykonával menšie stolárske práce. Úspory minul, strechu na dome opravil, lebo im pršalo do izieb. V minulosti kúpil byt, kde býva matka s mal. V., do jeho prestavby investoval veľa peňazí (v súčasnosti je byt v podielom vlastníctve matky a mal. dcéry, pozn. súdu). Následne si matka požičala 7.000,00 Eur a jemu zobrala z účtu 5.000,00 Eur. Aj tieto udalosti boli dôvodom jeho zdravotných problémov, napriek ktorým sa snažil zarobiť peniaze v Anglicku, kde sa namiesto zárobku ocitol v nemocnici. Následne na Slovensku mal mozgovú príhodu (upchávanie ciev a srdcové problémy). Bola mu priznaná invalidita na 60 % a o takéhoto človeka v zamestnaní nemajú záujem. Kvôli zdravotnému stavu si nedokáže nájsť prácu.

11. Vyššie uvedené vyjadrenia účastníkov konania boli v priebehu odvolacieho konania súdom zasielané účastníkom v zmysle ust. § 374 CSP. Ďalšie podania účastníkov konania vo veci neboli v priebehu odvolacieho konania doručené.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu podľa § 65 CMP s tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP) a bez nariadenia pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario, v spojení s § 2 ods. 1 CMP) rozsudok okresného súdu v zamietajúcom výroku (výrok I.), ako aj v závislom výroku o trovách konania (výrok II.), v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v podstatnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o návrhu na zníženie výživného a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Na doplnenie považoval súd druhej inštancie za potrebné reagovať na odvolacie námietky otca formulované v podanom opravnom prostriedku.

15. Zákon o rodine umožňuje, ak sa menia pomery na strane rodičov, prípadne na strane detí samotných, aby výživné bolo novým spôsobom upravené (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine). Samozrejme nejde o akúkoľvek zmenu, ale o takú zmenu, ktorá má význam pre záver, že výživné určené v predchádzajúcom rozhodnutí už nezodpovedá zmenenej situácii, a to jednak na strane osoby výživou povinnej, tak i osoby k výžive oprávnenej. Takouto zmenou pomerov nie je teda akákoľvek zmena z hľadísk rozhodujúcich pre určenie výživného, ale musí ísť o zmenu pomerov závažnejšieho rázu v tých

okolnostiach, ktoré tvorili podklad pre vydanie predchádzajúceho rozhodnutia, teda o zmenu, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov.

16. Hmotno-právnu podmienkou toho, aby súd mohol o výške výživného na dieťa opakovane rozhodnúť (či už schválením novej dohody, alebo autoritatívnym rozhodnutím), je zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výšky výživného. Avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku (R 3/1967). Pokiaľ by súd nemal preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene výšky vyživovacej povinnosti, išlo by vlastne o neprípustné preskúmanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výšky výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodnutia, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Len v prípade, ak má súd preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti.

17. K zmene pomerov môže dôjsť na strane oprávneného, povinného alebo na oboch stranách. Podľa okolností konkrétneho prípadu môže ísť o subjektívne, ako aj objektívne skutočnosti, o zmenu v oblasti príjmových pomerov, výdavkov, celkových majetkových pomerov. V praxi sa najčastejšie uplatňujú nasledujúce dôvody: zmena potrieb dieťaťa z dôvodu začiatku plnenia školskej dochádzky, prechod medzi jednotlivými stupňami školského systému, zmena zdravotných pomerov, strata zamestnania, dlhodobá práceneschopnosť, vznik novej vyživovacej povinnosti, či napr. odpadnutie zákonnej podmienky pre vyživovacu povinnosť - nadobudnutie spôsobilosti samostatne sa živiť.

18. Zákon o rodine v ust. § 62 a nasl. upravuje základné pravidlá pre určenie výšky výživného na dieťa. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane dieťaťa, jednak na strane povinného rodiča. Pri posudzovaní potenciality príjmov povinného rodiča (v prejednávanej veci otca) musí súd postupovať veľmi prísne a zhodnotiť všetky relevantné skutočnosti, ktoré sa v konaní preukážu. Snaha povinného rodiča znížiť vyživovacu povinnosť na najmenšiu možnú mieru je zo zákona eliminovaná tým, že pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti (akejkol'vek) neprihliada na jeho skutočné príjmy, ktoré v čase vyhlásenia rozhodnutia dosahuje, ale vychádza sa z jeho potencialných príjmov, teda príjmov, ktoré by mal, resp. mohol dosahovať pri existencii objektívne preukázaných skutočností (vek, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zameranie, zdravotný stav, schopnosti, prax, dopyt na trhu práce a podobne). V zmysle § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Okrem toho v zmysle ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

19. Odvolateľ vo svojom opravnom prostriedku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam len zopakoval svoju argumentáciu prezentovanú v prvoinštančnom konaní. Vyplýva z nej, že sa nestotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu tak, ako boli prezentované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

20. Odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces (článok 46 ods. 1 Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd) nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazom súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdov (viď § 185 ods. 1 CSP), a nie účastníkov. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, z akých dôvodov nevyhovelo návrhu otca na zníženie výživného a ku svojim záverom dospel v kontexte všetkých ostatných vykonaných dôkazov.

21. Preskúmaním spisového materiálu, najmä výsledkov vykonaného dokazovania odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie konštatuje, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný a rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Okresný súd dostatočne skúmal zmenu pomerov na

strane účastníkov právneho vzťahu (oboch rodičov i maloletého dieťaťa) od poslednej úpravy výživného, (t. j. od rozhodnutia Okresného súdu Námestovo sp.zn. 6P/86/2016 zo dňa 06.10.2016, ktorým bola schválená rodičovská dohoda a v rámci nej upravená vyživovacia povinnosť otca k maloletej V. na sumu 100,00 Eur mesačne počnúc od 01.10.2016), ako hmotno-právnej podmienky pre rozhodnutie vo veci a následne správne dospel k záveru, že od posledného rozhodovania súdu o výživnom nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov na strane otca, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného na maloleté dieťa v navrhovanej sume.

22. Zásadnú zmenu pomerov na svojej strane otec odvíjal od priznanej invalidity, t. j. zhoršenia zdravotného stavu, na rozdiel od obdobia, v ktorom bolo naposledy rozhodované o výživnom, keď bol jeho zdravotný stav 100 %-ný, hoci bol bez príjmu. Odvolací súd nespochybňuje zdravotné problémy na strane otca, tieto boli posúdené v súvislosti s priznaním invalidného dôchodku. Zároveň poukazuje, že u otca ešte existuje pracovný potenciál (otec má zníženú pracovnú schopnosť na 60 %), to znamená, že stále má možnosť zamestnať sa a zabezpečiť si aj iný zdroj príjmu mimo priznaného invalidného dôchodku a zvýšiť si svoju životnú úroveň. Pokiaľ otec poukázal, že s takýmto pracovným potenciálom nemá možnosť sa zamestnať, resp. mu nikto neposkytne prácu, uvedené zostalo len v rovine tvrdení. Otec nepreukázal v tomto smere aktivitu, že by mal záujem pracovať a takáto práca mu nebola umožnená. Naopak, sám otec potvrdil, že v minulosti vykonával drobné stolárske práce. Vychádzajúc z toho, že otec má zabezpečený stály príjem v podobe invalidného dôchodku, jeho pracovná schopnosť nie je úplne vymiznutá, má zabezpečené bývanie (je podielovým spoluvlastníkom rodinného domu, v ktorom býva so svojou matkou), na výdavkoch na domácnosť sa podieľa spoločne so svojou matkou, je vlastníkom osobného motorového vozidla, odvolací súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, že je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživu svojej dcéry sumou 100,00 Eur mesačne.

23. Odvolací súd dáva do pozornosti otca, že výživné má slúžiť na zabezpečovanie všetkých životných potrieb maloletého dieťaťa, ktoré sa vekom dieťaťa zvyšujú. Preto je povinnosťou povinného rodiča prednostne svoje úsilie zamerať na zabezpečenie výživy maloletého dieťaťa a v tomto smere urobiť maximum. Preto aj zákonodarcu výdavky na výživné prioritizuje na úkor iných výdavkov povinnej osoby a umožňuje poukázať na výdavky, ktoré nie je potrebné vynaložiť. Je potrebné súhlasiť aj s názorom okresného súdu, že mesačné výdavky maloletého dieťaťa vo veku XX rokov slúžiace k plnohodnotnému rozvoju dieťaťa sú ďaleko vyššie ako 100,00 Eur mesačne. Pri skúmaní schopností a možností povinného rodiča (otca) súd dokazovanie zameriava predovšetkým na príjmy, výdavky, majetkové pomery povinného rodiča a len okrajovo sa zaoberá plnením zákonnej vyživovacej povinnosti druhého rodiča, t. j. matky. V tomto smere nie je možné súhlasiť s tvrdením otca, že znížením výživného maloleté dieťa nijakým spôsobom neutrpí ujmu, pretože matka má vyššiu životnú úroveň ako otec. Povinnosťou každého rodiča je zamerať maximálne úsilie na to, aby v prvom rade zabezpečil výživu svojho dieťaťa. Z pohľadu plnenia vyživovacej povinnosti otcom, ktorý sa podieľa na zabezpečovaní výživy dieťaťa len formou mesačnej platby, matka si svoju vyživovaciu povinnosť plní aj osobnou starostlivosťou o dieťa a zabezpečením bytových potrieb dieťaťa.

24. Z obsahu spisového materiálu v prejednávanej veci vyplýva, že súd prvej inštancie po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zároveň zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 220 až § 222 CSP, aj správne a dostatočne odôvodnil. Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že všeobecný súd nemusí dať v odôvodnení svojho rozhodnutia odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvoinštančného, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. III. ÚS 115/2003). Námitka odvolateľa (otca) o arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia je preto nedôvodná.

25. Keďže v odvolacom konaní neboli zistené a preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu rozhodnutia a súčasne neboli zistené ani vady týkajúce sa procesných podmienok konania (§ 380 ods. 1, 2 CSP), krajský súd na základe zisteného skutkového/skutočného stavu veci, prihládajúc na citovanú právnu úpravu, rozhodnutie okresného súdu vo veci zníženia výživného ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

26. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok napadnutého rozsudku o trovách prvoinštančného konania (veta druhá výroku), ktorý plne zodpovedá v ňom aplikovanému zákonnému ustanoveniu. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

27. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné, alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. (§ 77 CMP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti / Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.